

מקורות פרשת עקב תשפ"ה חצי אדם, חצי מלאך: ארבעים ימים בשמים

ארבעים כפי שפועל בכל העשר כוחות, עשר ספירות וכו'.

תורה: משנה אבות: בן ארבעים לבינה.

עבודה זרה ה,ב: לא קאים איניש אדעתא דרביה עד ארבעים שנה.

ש"ע יו"ד רמב"ל: אין לאדם להורות [לפסוק הלכה] עד ארבעים שנה.

תפילה: דברים רבה ואתחנן: מהו 'בכל' קראנו אליו [הרבה קריאות]? יש תפילה שנענית לארבעים יום, ממש, דכתיב 'ואתנפל לפני ה' את ארבעים הימים'.

תשובה: יונה ג,ד: ויחל יונה לבוא בעיר ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וניגוה נהפכת.

אבודרהם: יש נוהגין להשכים מר"ח אלול, כי בו עלה פעם שלישית לקבל לוחות שניות והתפלל ונתקבלה תפילתו וירד ביום הכיפורים ונקבע יום מחילה לדורות. סמך לדבר: 'אני לדודי ודודי לי' - ר"ת אלול וסופי תיבות ארבעה יודי"ן, מספר מ' יום.

ליקוטי שיחות שם: ציור הוולד - אם יהיה זכר או נקבה - נמשך ארבעים יום, ואחר כך הציור הזה נמתח לגידים ואיברים עד שערות וציפורניים במשך תשעה חודשים. וכך כל יצירה ושכלול של מציאות חדשה תלוי במספר 40. וכך בשלוש העניינים שהוזכרו: בתורה - להפוך למציאות חדשה של תלמיד אצל רבו, ש'כל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו'. בתפילה - לצאת מציאותו ולהפוך להיות כעבד לפני רבו, שכל מציאות העבד היא ביטול לאדונו. ובתשובה - להפוך מרשע גמור לצדיק גמור.

ערכין טז: כל שעברו עליו ארבעים יום בלא ייסורים קיבל עולם הבא בחייו.

בן יהוידע: נראה לומר הטעם כי בארבעים יום יש תתק"ס [960] שעות וכן שיעור מקווה טהרה הוא תתק"ס לוגין [ארבעים סאה הם 960 לוגים] וצריך תתק"ס שעות לטהרת הנפש. ולכן בארבעים יום דחודש אלול ועי"ת וימי השוכבים [שהם תתק"ס שעות] נשלם טהרת הנפש.

צעטיל קטן מהצדיק רבי אלימלך מליז'ענסק: האדם לא נברא רק לשכר את הטבע ... לכן מי שנולד בטבע של עקשנות ישבר את טבעו מ' יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו, וכן מי שבטבע עצל ירגיל את עצמו מ' יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות, הן בהולך לשכוב על מיטתו, הן לקום בבוקר ממשכבו, הן בזריזות לבישת בגדים ונט"י, ולנקות את גופו, וילך בזריזות לבהכ"נ.

1. **קובץ הבאר שנה טו דף מז:** הצדיק מטשערנוביל קיבל מהבעש"ט הק' שקיבל מרבו אחיה השילוני, שנט"ו באב עד ראש השנה, כל פעם שאחר מברך לחברו בכתיבה וחתימה טובה, כמספר הזה יהיו לו מליצים טובים בשמים אשר ילמדו עליו זכות. וסיים הרה"ק מקאמארנא: ואני הוספתי כי 'חמשה עשר באב' בגימטריא "כתיבה וחתימה טובה" (928).

שיח שרפי קודש רמז: החידושי הרי"ם היה אומר שט"ו באב הוא ארבעים יום קודם כ"ה אלול, וכן ט"ו בשבט הוא ארבעים יום קודם כה באדר, והיינו פלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע, דחד אמר בניסן נברא העולם וחד אמר בתשרי נברא העולם, ואמר האריז"ל דאלו ואלו דא"ח (באדר נברא במחשבה ובאלול נברא בפועל). ולכן מציינים את טו בשבט וטו באב, שהם ארבעים יום כנגד צורת הוולד.

2. **דברים ח:** וזכרת את כל הדרך אשר הליכך ה' אלוךך זה ארבעים שנה במדבר... שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה...

דברים ט: בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים ... אשר כרת ה' עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי ... ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ... ויאמר ה' אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים ... ואתנפל לפני ה' כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה, לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי, על כל חטאתכם אשר חטאתם ... ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה ... ויאמר ה' אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם.

שמות רבה מז,ה: וכי אפשר לו לאדם להיות מ' יום בלא מאכל ומשתה?! ... אלא המשל אומר 'אזלת לקרנתא הלך בנימוסיה'. למעלה שאין אכילה ושתייה, עלה משה ונדרמה להם ולא אכל. למטה שיש אכילה ושתייה, ירדו מלאכי השרת ואכלו ושתו, שנאמר 'והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו'.

יפה תואר: וכי אפשר לאדם - **בטבעו!** וזה שהוצרך ה' לעשות נס שיתקיים בלא אכילה הוא היפך הטבע ולמה זה יותר טוב משימציא לו ה' מזון שם שיתפרנס בטבעו? כי השתנות סדר הטבע לאדם **אינו שבח** אלא **גריעותא**, כההיא עובדא דמסכת שבת שמתה אשתו ולא היה לו שכר מינקת ונעשה נס ונפתחו לו שני דדים, ואמר אביי כמה **גרוע אותו האיש שהשתנו לו סדרי בראשית**.

3. **ליקוטי שיחות לט/185:** בארבעים הראשונים עלה לקבל **תורה**, כמאמר חז"ל 'תורה ניתנה לארבעים יום'. בארבעים השניים פתח **בתפילה** שלא ישמידם, ובארבעים האחרונים פעל סליחה ומחילה, עניין **התשובה**. ויש לומר רמז בזה שכל שלוש היסודות הללו מתחילים באות ת', עשר פעמים המספר ארבעים, שהוא המספר